

Час пливе, а я живу, як тінь

Микола Руденко

Час пливе, а я живу, як тінь.
Мертво в душах, порожньо і глухо.
Жду не лицарів, але прозрінь —
Пломінкого воскресіння духу.

Дух, що воскресає з небуття,
Хай гранують зорі — ювеліри.
Бо навчило нелегке життя
Гордим лицарям не йняти віри.